

Dopisi.

Sv. Jakob slov. gor. Dragi „Stajerc“! Prisiljeni smo, ti naznaniti, kako nas to mlado povsod znano kaplanče Rabuzek po mariborskem „Fihposu“ blati. Možicelj napada vse poštenjake in to brez vzroka. Sicer se je Rabuzek v „Fihposu“ prekrstil in nima več krstnega imena kakor popreje. Naši možje se sicer malo menijo za psovke tega fantička. Ali odgovoriti mu je le treba, vsaj s tvojo krtačo, dragi „Stajerc“! Pri volitvah je pustil pribiti Roškarjeve plakate na cerkvene stene. Božja hiša je zanj — politična bajta. Pri tej volitvi je dobil Rabuzek 3 glasove (!). Vsakdo si lahko misli, zakaj jih je dobil. Ali „Fihpos“ seveda od teh glasov ni nič poročal. Sicer pa je pričel Rabuzek zopet svoje komedije uganjati. Neka že priletela omožena žena je prišla k velikonočni spovedi k njemu. Rabuzek, kaj si jo pa izpraševal? Popisati se to ne more, ker bi se celi svet smejal! Žena pravi, da si jo tako razžalil, da ti niti na smrtni postelji ne odpusti. Ako bočeš, spravimo vse na svetlo. Pri letošnji spomladanski spovedi je prišel tudi komaj šoli odrasli fant. Pri spovedi ga je Rabuzek tako nesramne stvari izpraševal, da je fant domu prijočal; le svoji materi je vse povedal. Pač lahko vera peša, ako duhovniki mladino tako pohujšavajo. In nadalje: na binkoštni ponedeljek je Rabuzek zvečer iz farovža odišel, zjutraj ob pol 5. uri pa je prišel nazaj ves blaten in preokan, kakor je gospodična kuharica sama pravila. Dokazov dosti! Nekdo je prišel po svoje družbene knjižice, ali kuharica je rekla: Kaplan zdaj spijo, so silno trudni rarnokar domu prišli! Tam pa so visele Rabuzove blatne hlače, katere je kuharica sušila. Kje pa si bil tisti večer, Rabuzek? „Stajerc“ je že večkrat naznanil, da rad čez potoke skačeš; morda si tudi ta večer skakal čez široki potok in padel v njega? Zvedeli smo tudi, da rad na Zg. Hlapje zahajaš in povedali bodemo svetu o tih izprehodih. Večina Jakobčanov ti svetuje: ne hodi na solnce, kjer imaš preveč masla na glavi. Kaj pa si imel pri mlečnih piskrih poštenega kmeta opraviti? Hm, hm! Gradiva imamo še dovolj in spravili bodemo vse na dan, ako naše može v tvoji cunji še nadalje napadaš. Dragi „Stajerc“! Vedno prosimo Boga, da bi nas rešil tega kaplana. Kadar bode odišel, napravimo muziko, da bode vse čez potok skakalo. Naprednjaki.

Račje pri Mariboru. Dragi „Stajerc“! Čudne reči se godijo pri nas. V okraju Pragersko napravil je nekdo zelo kunštni stolec, kateri je majhni, trinogati mizici podoben. Ta stolec ima baje neko skrivno moč v sebi, ker on pokaže na komando, kako dolgo še mora ta ali oni, ki se je že preselil v večnost, na onem svetu v vicaš trpeti; pokaže tudi na zahtevanje, ako je kateri naš sobrat izveličan ali ne in čez koliko let šele bode zagledal božje obličje... Ta božji stolec imeli smo tudi v Račjem. Prinesli ste ga k nam dobro znani pobožni ženski ta mlada Uzmečka in debela Treza. Ta čudna reč bila je že v Račjem na dveh predstavah. Prva se je vršila pri g. Turšku, kjer jim je baje dobro funkcioniralo; komandirali se stolec ni pustil vsakemu, samo Horekov Paulek, in Mrkovičova Mica imata milost od Boga, to „božjo“ reč nadzorovati. Druga predstava vršila se je pri g. Fideršku, ali tukaj so imeli smolo, ker nista bila Mica in Paulek zraven. Omeniti moramo tudi, kaj je govorila zgoraj omenjena Uzmečka lanske leto. Kakor je vsakemu znano bila je konec junija l. 1906 suša. Ker bi bili res potrebovali blagoslova božjega, bila je takoj ta tercialka z svojo „čarobno“ roko zraven. Prigovarjala je dekleta, naj se zberejo tri „jungferce“ in okrađejo neke plug, kateri se naj vrže narobe v potok, ker tedaj baje začne takoj deževati. Žalibog da se že jih dosti nahaja, kateri na vso to copnijo vernejejo. Zakaj vera peša?? To naj bode za danes! Če še pa ne bode konec s to copnijo, skrtali vsi bodemo prihodnjč tako, da bodete morale larfe nositi, da vas nikdo ne pozna. Take neumnosti so plodovi vzgoje klerikalnih listov. Sramota!

Nevstrašeni naprednjaki.

Stoperce. Volilna doba je potekla in vršiti se morajo nove občinske volitve ter so volilni spisi že razporeženi. Prišel se je boj med naprednjaki in klerikalci. Rogoviliti je pričel znani

župnik Keček, ki lovi posestnike na cesti kakor pajek muhe. V nedeljo, 16. junija, po pridigi je naznanil ta naš Keček, da hodijo zgrabljivi volkovi po občini. To se nam pa le čudno zdi, kajti v Stopercih ne poznamo te živali. Dobro, stuh-tali si bomo pa drugo: lovskemu najemniku bomo naznanili, da so volkovi v občini; ta bode že lovce poklical, ki bodo žival uničili. Ali župnik Keček mora za blag povedati; saj je itak dober „šic“, posebno odkar je v Trbovljah Čebinki nogo zdravil... Keček tudi raz prižnice vpije, naj se ljudje onih izogibajo, kateri „Stajerca“ berejo, in naj ne hodijo v take hiše. No, pač radovedni smo, je-li se bode tudi Keček ogibal naprednih hiš, kadar pride z žakljom. Keček, poboljšaj se, drugače povemo vse tvoje povestice!

Iz Črešnjic pri Konjicah. Od župnika Ogrizeka smo dobili zopet enkrat „popravek“, ki označi prav lepo hinavsko lažnivost gotovih gospodov. Popravek je udarec resnici v obraz in se župnik z njim le osmeši. Glasi se ta produkt Ogrizekovih možganov tako-le:

Na spoštovano uredništvo „Stajerc“ v Ptuj. V zmislu § 19. tisk. zak. zahtevam podpisani, da sprejmete sledeči popravek k članku „Iz Črešnjic pri Konjicah 9. junija t. l. v Vašem listu: 1. res, da sem imel „večen preprič“ šolo in občino“, res je pa, da sem ga imel le z enim učiteljem dve in pol leta, z drugim 4 učitelji 9 let pa nič; enako smo z občino od leta 1899 v miru živeli. 2. Ni res, da sem „cerkveno ali župnijsko zemljo hudo zanemaril“, res je, da cerkveno zemljo obdelujeta ključarja sama brez župnika; res je tudi, da sem veliko župnijske zemlje v travo spomenil, ker ni delavcev dobiti. 3. Ni res, da sem „veliko lesa brez vsakega dovoljenja natihome poprodal“, res pa je, da sem dovoljenje k temu prejel od škofije 5. julija 1907, vsak krajcar zapisal ter ga za popravilo župnijskih poslopij izdal. 4. Ni res, „da ima kmet v svojem hlevu lužo“, ker sem dal „neko drago zadelati“, res pa je, da teče voda po novi dragi, več ko 20 metrov od hleva proč in mimo. 5. Ni res, da mi „kmetje niso dovolili“ del zida okoli cerkve podreti, ker je „neogibno potreben“, res je le, da je bilo vseh 37 pri izpraševanju pričujočih posestnikov in oba ključarja z menoj v tem enih misli, na deverni strani zid podreti zato, da se zamore procesija razviti, na večerni pa zato, da bi se sneg pred zidom ne kopičil. — Spoštovanjem Fr. Ogrizek, župnik.

O pombo k temu „popravku“ pa le moramo napraviti. Župnik Ogrizek itak skoraj vse sam prizna, kar smo pisali o njemu. V prvi vrsti prizna, da je imel z enim učiteljem 2^{1/2} leta preprič. Nadalje prizna, da ni posebno pametno s cerkveno zemljo delal. Nadalje govori o nekem škofijskem dovoljenju, kateremu naj verujemo, in pravi še razne druge stvari. No, Ogrizek, mi vzdržujemo svojo trditve in pravimo le še, da zlorablja na grdi način postav! Po-pečali se bomo z vami še večkrat, zlasti zato, ker znate kot katoliški duhovnik tako lepo — resnico zavijati!

Iz Dobja pri Planini. Dragi „Stajerc“! Mogoče misliš da je že pri nas v Dobju vse v najlepšem redu, ker se ti tako dolgo nič ne oglasimo; pa ni, mi smo le čakali da so državno-zborske volitve končane, da imamo sedaj toliko več gradiva in ti bomo poročali, kako se je naš župnik Vurkelc trudil ter pošiljal vsak dan svoje mašetarje na agitacijo za Korošca in za zapisovanje njegovega imena na volilne listke. Sam Vurkelc se je iz prižnice plaval, da zdaj se gre za vero, kateri ne bo Korošca volil ne bo kristjan, bo storil velik greh itd. Vsakega starčka, vsakega berača so našli, celo take, ko leto dni v cerkev ne pridejo, so prignali na volišče, in jim zapisovali na volilne listke ime „Korošec“ Zdaj po volitvah se pa Vurkelc jezi in javno psuje tiste može, kateri še vendar niso tako daleč neumni, da bi trobili v njegov rog. Pa zakaj se hudiš nad nami, dragi Vurkelc? Ali smo mi krivi, da se ti še dandanes po časnihikih predbaciva, da si baje v Gornemgradu, ko si še tam kaplan bil, v pozni noči iz neke kleti, nočnega čuvaja Kolenca z revolverjem ob-strelil, ga težko ranil in spravil njega, njegovo ženo in otroke v veliko revščino. Kaj neki si delal v pozni noči v kleti? Molil gotovo ne! Ali smo mi krivi, da si lanske leto tako

ogromne stroške plačoval, ker si krivo tožil in nisi mogel sodnike naplavšat, da bi ti verjeli kakor tukaj nekatere farane naplavšas? Tudi nismo mi krivi da moraš vedno za svojega popreknika, posilem kramarja „Tonča“ stroške plačovati, ker ga baje sam k brezpomembnim tih-bam napeljuješ! Ali smo mi krivi tvojih slabi-izgledov, da sta v temni noči špacirola in špacirola s Malikoj, drugo jutro si jo pa pustil sv. obhajilu pristopiti brez preje opravljen-spovedi? Za drugega bi to bil velik greh. Ali smo mi krivi, da se ljudstvo zgraža nad tvojim svojeglavnostmi in te tožuje, ker baje nisi bil tel na smrt bolanega starega moža iti preveč in je potem umrl brez sv. zakramentov? Čemur si dal neki poštene ženi sedež v cerkvi sama hudobije izterjati? Kdo je kriv, da ostaja bemaše, ker zavoljo bolehnosti stati ne more? Tisti kotiček kjer je imela sedež je pa zdaj čisto prazen. To je pa res po izgledu Kristusa, kateri pravi: „Mir vam zapustim, svoj mir nam dam, kakoršnega vam svet dati ne more.“ Dragi Vurkelc, ako bi bili mi proti tebi kakor si ti proti nam, bi se ti še slabše go-dilo; sicer pa se boš imel zagovarjati o teh rečeh tudi na drugem mestu. Ni pa verjetno da bi ti v tvoj zagovor pomagala vedno laž-iplavšarija. Najboljše bo, da pobereta s popisi-kramarjam kopita in gresta v Bosnijo; mogoče najdeti tam še neumnčev, da vama bojo re-jeli. Tukaj vama bo šlo vedno slabšo, to pa-tudi pokazale zadnje sodnijske obravnave v Kozji dne 6/6 1907 ko so kar za eden drugo propadali župnikovi podpreniki, da bodo plač-ovali stroške in pihali kašo.

Št. Rupret. Slavno uredništvo! Ne moram drugače, nego da prosim tudi jaz za en pro-storček Vašega lista. V zadnjem času ste imeli že več dopisov iz Št. Rupreta, zakaj vam ne bi še jaz vsaj enega poslal. In če se župnik Ant. Mojžišek ni pregrešil, ko je postal Vaš sotru-nik, se menda jaz tudi ne bom. Ali župnik Mojžišek bo gotovo vskliknil: „Ja mein lieber Freund, das ist ganz was anderes. Tudi moje fare zvonovi pejo: „bin Böhm“, in jaz sam bobnam to po „Stajercu“ št. 24. iz l. 1907.“ — Župnik A. Mojžišek dela namreč za vse, kar pride v napredne liste iz Št. Rupreta mene na-dopisnika; gotovo bo še svoj „Stajercu“ dolo-šlan dopis meni optil. Vse, kar se njega tiče, je seveda greh dati v javnost in naj bo tudi še tako sveta resnica. Ako pa umazane kler-ikalne cunje o meni laž na laž kupijo, se pa njegovo srce radosti smeji, saj je s tem gotovo Bogu prijetno delo izvršeno. In kdo zna bolj lagati, kakor žegnani lažnjivci?!? — Sicer pa nisem mislil zaiti tako daleč; povrnimo se torej nazaj k župnika Mojžiška dopisu. V svojem podpisu omenjenega dopisa pravi: „A. Mojžišek, župnik, rodom Čeh, ki je napaden bil v „Stajercu“ od enega Kranjca, in vendar oba do-jesta stajerski kruh“. Tukaj jemo stajerski kruh naslednji javni funkcionarji Kranjci: organ-izator kaplan (česaru skoraj vsakemu posameznemu Šentrupretanu svojo domačijo drugače označi) penzionirani učitelj Uranič in jaz. Iz „Staj-erca“ oziroma iz njegovega „enega Kranjca“ se torej ne dalo sklepati, da misli mene, a le to on tukaj vobče trdi, vem, da je vzel rane mene na muho. Ker slavno uredništvo „Stajerc-ve“, da jaz do danes „Stajercu“ še nisem do-benega dopisa poslal, prosim, da mi to potr-di in strahu pred njegovo velečastito visokotno-župnika Mojžiška, ampak resnici na ljubo! Hočem pa vse eno dodati nekoliko pojasnila k njegovemu dopisu, iz česar boste lahko spoma-ni da bi me ne bilo treba biti sram, ako bi Vaš dopis, njega se tičoč, jaz poslal. On pravi, da je tukaj v okolici dobro znano, da je trajal njega bolezen tri mesece. Tudi meni je to zna- pa mi je tudi, da so volitve oziroma klerikal-shodi na njegovo zdravje čudovito blagodej- vplivali, kajti res je, da je župnik dne 11. marca t. l. po hudi tritedenski boleznitvorno ozdravel, da je izpred oltarja ljudi pravil na shod za Benkoviča. Res je da je ostal zdrav še do 19. marca t. l. popoldne, se je vršil omenjeni vol. shod. Res je že zjut- 19. marca t. l. prorokoval, da naslednje dan-zopet ne bo mogel v farni cerkvi radi svoje bo-

*) Potrjujemo odločno, da doslej nismo dobili nobene stice od g. nadučitelja Zupandčiča! Uredništvo.

lesni maševati. Res je, da mu je bilo potem alio hudo do kaplanovega prihoda t. j. do 16. aprila t. l. Res je da je župniku koj po prihod kaplana toliko odleglo, da se je vsaj pred stanovanjem pokazal Res je da je 5. maja t. l., ko so bili v St. Rupretu zopet volilni shodi, svet na zdravju kar naenkrat toliko pridobil, da je začel ta dan v farni cerkvi maševati. (G. župnik, le še dajte komu podpisati potrdilo, da ta dan še iz sobe niste šli! Vi ste gotovo sami mislili, da niste šli iz sobe, drugače ne bi učili: „Kdor drugače misli, pa drugače govori, ta laže.“ Res je tudi, da je ob volitvah 14.-23. maja posebno dobro okrevljal. Res je torej, da so letošnje volitve bile za tukajšnjega župnika, posebno izdatno zdravilo. — Dalje pravi župnik da je slučajno o neki ženi, kateri je baje za pogreb preveč računal, edini v njegovi službi tukaj. Torej je bilo v Vaši službi drugod več takih ljudi, ki so kaj s svojimi možgani mislili?! — Župnik pravi dalje, da „ima tolični tožitelj, (katerega tukaj s podpisanim označuje) do njega sovraštvo kratak čas sem“, tega pa ne pove, da ima on sovraštvo do podpisanega že dolgi čas sem in da mu odreka pravico na šolskem svetu drevesca saditi ter da si prisvoja celo curanje nad šolskim svetom. Dalje pravi, da je tega „tožitelja“ enkrat posvaril zasebno. Kakšno zasebno je to bilo sem pojasnil c. kr. poštni direktorji in on je dobil svojo lekcijsko. In to je zasebno, če pridem jaz v urad c. kr. poštne nabiralnice v poštinski zadevah?!? Sicer pa nima župnik z menoj „zasebno“ popolnoma nič opraviti, ker si jaz kaj takega sploh ne pustim dopasti. „Drugač naračnika „Stajerca“ nisem kot poštar napadel“, pravi župnik dalje. Torej prvega je napadel kot poštar. Iz te kolobocije bi lahko sklepal se, da sem jaz jeden (menda prvi) imel teh dveh naračnikov. Prosim, da mi poudrži, da do sedaj nisem bil Vaš naračnik.*) Kako pa mene tukajšnja duhovnika ljubita, krščansko ljubita, naj pojasni sledeče: Župnik Mojžiček je stremil po občinskih žigelnih še predno sem jaz v St. Rupert prišel; vendar so bili isti dne 15. 3. 05 meni poverjeni. Lehko si mislite, da je bil radi tega ogenj v strehi. Od tistega časa je v tem oziru (v drugih ozirih še prej) vedno proti meni ruval, a brez uspeha. Letos pa je pobral mastno tozadevno kost v vsebini volil imenika, iz katerega so bili nekateri volilci pomotoma (kakor se je povsod dogodilo) izpuščeni. Slikal me je za to odgovornega; predstavljal ljudstvu kod njih sovraščina; ker nisem našel vsakega volilca (reklamacijski rok pri njem nič ni); poklical na pomoč župnika Čal-a iz St. Lenarta, da bi še on podkuril radi imenika tiste odbornike proti meni, ki spadajo v faro St. Lenart vsaj župan Jožef Besgoršek te tako; ta mi je pojasnjeval intrige tako in jaz sem prve dni maja t. l. županu opravljanje občinske pisarnije odpovedal. Dne 3. 6. t. l. jo je prevzel z veliko častjo kaplan Anton Penič (tudi Kranjc), ki jo opravlja v kaplanijski kuhinji in katere baje primanjkuje zvestega somišljenika Oblaka: — Kako zvesto pa opravlja ta službo občinskega tajnika, kaže to, da mu je blizu 24 prostih ur na dan pre-malo, kajti zadnjo nedeljo je ta posel že priž-nica prevzela. Rekel je, da bi moral okoli 40 ženskam vabila za stavljenje osopnic pisati, a on tega nebo pisal, ampak pove tem načinom (o prižnice), da mora vsaka ženska določeni uri gotovo s svojim otrokom na določeni kraj priti. — No jaz mu pisarijo iz arca privoščim; farovško malho pa tudi ta služba ne bo napolnila, ker nima dna. Vzrok, da nima dna, je „Stajerc“ v jedni letošnjih številk popisal. Za danes naj bo dosti. Vem pa še za jako fino maslo, ki se bo topilo po glavi župnika Mojžičeka in drugih, če bo treba. Na svidenje pri Filipih gospod župnik!

Franc Zupančič, nadučitelj.

Celjski okraj. Velikanska občna blamaža! Kakor že skoraj vsi časniki, slovenski in nemški, tako se naj „Stajerc“ prinese, kako strahovito, je finančni komiser dr. Povalej, kot kandidat od kraja do konca, povzod pogorel, katerega so na premmogih prižnicah že takorekoč za visoko častanega svetnika proslavljali. Pri shodih je dobil večidel „laufpass“, ako se ni skril, ali pa je bil prepri. Po dokančani volitvi pa se je naj-

poprej „Marburger Zeitung“ iz njega norčevala, koliko denarja da je potrosil in koliko dela se mu je ta čas nakopičilo, a ostal je, kar je bil, in nič več. To menda kaže, da on tudi v Mariboru ni posebno priljubljen. Pri prvi obravnavi na njegovo tožbo zoper nekatere volilce od „Narodne stranke“ bil je zaradi ničnih stvari odslovljen in zatoženi so se mu smejali, ter ga potem oni tožili, ker jih je med drugim za „glavne razgrajče“ imenoval. Pri drugi obravnavi je bil on potem obojen na plačilo 50 K čitalnici v Vojniku, 25 K za šolsko kuhinjo v Vojniku, in 65 K za narodni sklad, skupaj 140 kron, ter je v „Nar. Listu“ vse razžalitve preklical. Ako je dr. Korošec kot urednik lažnjivega in zvitega časnika „Slov. Gosp.“ toliko mogocen, da hoče kakor „ploha ali nalič“ vse preplaviti, zakaj pa svojemu udano, podložnemu kandidatu ni hotel ali ni mogel pomagati? Kaj pa vsi drugi ropotači, dekani, župniki in razojeni kaplančki iz celjskega in vranskega okraja, naj ktemu porečejo, ki so poprej na svetem mestu dr. Povaleja za najboljšega poslanca v državni zbor kakor svetnika med zvezde kovali? — Ni čudno, da je tudi dr. Ploj „sveti hlambi“ hrbet obrnil, v žepu pa jim kaže figo. . . .

Pišce. Prvaški listi so zatrobili v svet, da je občina Pišce imenovala svetnika Sittarja, sodnika v Brežicah, častnim občanom. O kaka budalost! Vi očetje, kakšne zasluge pa ima ta „svetnik“ za našo občino? — Nič! — O pač! Naš mali očka župan jo pa pogruntajo! Mislili so pač: No, saj mi bode pomagal, da svojo ženo preganjam kolikor morem. Da pa svet izve, se pove, kolikokrat je bil tepen naš župan od svoje žene. Ko bi on za vsak udarec goldinar dobil, bil bi že milijonar. Seve, on je odisel zdaj nekam k Mariboru. Ženo pustil brez vsega, da reva tava kakor senca semtertja. Ali pošte-njaki se bodo pobrigali za njo. Ta „rihter“ je hud pristaš tiste „smešne zveze“, ali za razložitev zakona je bil lansko leto; saj je rekel: jaz se prvi podpišem! Morda Vam pa Sittar da tiste stotake katere sta Agrež in Vršec zatožila pri stavku nove šole? Agrež je propadel in Vi očetje ste sklenili, naj občina plača stroške, zato ker je Agrež klerikalec. Ako bi Veršec propadel, gotovo bi moral on sam plačati. Kakšno korist imamo od tega? Od nas grejo fantje v druge kraje, pa tožijo: bolje bi se mi godilo, ko bi nemško znal; tu pa stoji cela vo-jajšnica, pa še pošteno brati se ne uče! Kaj Vi Volavšek, Gerec et Comp, Vam ni treba bilo nemščine, da ste prišli k boljemu kruhu? Prvi je bil svoje dni glažer, drugi pa vaški pastir. Prosili bi vas da bi pokazali bilanco o stavbi nove šole. . . . Kaj pa diplomu? Kje jo boste kupili ter svetniku na njegovo visoko čelo obesili? Ali jo bodele Vi plačali? O kaj še, občina naj plača! Ali vedite, da se Vaše ure vtekaajo v občinskem zastopu. V kratkem imenujte čast-nim občanom osebe, ki imajo večjo zaaslugo v občini kakor Sittar; to so tistih šest, katere je neki volilec volil lansko leto v občinski zastop, ki bi gotovo bolje skrbeli za blagor občine ka-kor Vi! Vaše imenovanje se nam tako zdi ka-kor dejstvo, da je neki angleški lord v starih časih ko so doktorate pod roko za dober denar prodajali, dal premirati svojega osla doktorjem filozofije. . . .

Eden izmed 18 v Pavlovasi **Sv. Barbara v Halozah** Hvaležnost je lepa navada, ali naš nadučitelj Ogorelec je ne pozna. Pred kratkim je baje rekel: „Kaj bodele volili tega Orniga; ta človek misli še bog postati.“ Ali ni to škandal? Ogorelec psuje tistega, ki mu je dal že toliko zaslužiti! G. nadučitelj, sleherni človek mora imeti malo sramote!

Sv. Urban pri Ptuj. Nova pot v Janšovce se je pričela graditi. Kako lepo se izvršuje delo! Človeka veseli, ko vidi pametno gospodarstvo zastopa našega okraja. Hvala vam, g. načelnik Orng da se tako zanimata za nas kmete! Vse zasluži pri nas, vsak si nekaj pomore pri tem delu in ako pomislimo, da ostane ves de-nar zopet pri nas, delamo pač še z večjim ve-seljem, da izvršimo to, kar smo od prvakov 20 let zamanj pričakovali. . . .

Iz Možice na Koroškem. Dragi „Stajerc“, pri nas je bilo dosedaj čisto mirno. Lansko leto pa

smo dobili novega mežnarja. To človeče je pri-ceplalo raztrgano in izstradano k nam kakor najslabši begun iz tridesetletne vojske. O! začetka smo mislili, da sploh govoriti ne zna; tudi se je rekel da na uro ne pozna. Mož nikoli v pra-vem času ne zvoni; pozabi celo vedno luč zvoniti in to zato, ker ga politika bolj skrbi kakor pa njegova služba. Ko se mu je pa plača zvišala, se je malo obral in postal jako kunšten; bil je menda celo na univerzi, kjer se učijo kurjih te-jatrov. Pred volitvami je bil pa ravno toliko doma kakor maček sušča meseca; najbolj skriti drvar visoko v Peci ni bil varen pred njegovimi kleri-kalnimi kremplji. Kede pa ti je zvišal plačo — če ne tisti ferdamani naprednjaki? Pobilšaj se!!! Ostaní doma in piskre klamfaj, saj pravijo da drugega ne znaš. Repenčiš se v „Miru“, da imaš šibo za nežni spol; mi imamo „pa sredstvo, da jo bodeš popihal za tvojim bratom, ki jih je pri agitaciji tako nabasal, da jo je odkuril in nihče ne ve kam. Tebi, suhi Miha, pa svetujemo da premišljuješ četrto božjo zapoved, politiko pa pusti pri miru. Pravijo da se imaš le kratkovid-nosti tvoje babice zahvaliti, da smeš hlačice nositi. Ali še veš kako se je pred nekaj leti izrazila neka Evina hčer o tebi? Prihodnjič pa okrtajmo celo osebo kurjega teatra. Tebi pa svetujemo, ne vlači poštenih mož po klerikalnih cunjah in ravno tistih ki so ti plačo zvišali; eicer pa bodeš tako v kratkem hlačil v špekamri tvojo izobra-ževalno glave.

Oklic!

V Mihovcih in Dragoncih na dravskem polju je uničil velikanski požar čez 30 poslopij, vso krmo in več živine. Škoda je izredno ob-čutna in pomoč nujno potrebna.

Obrabamo se do milosrdnih ljudi, naj tako j pomagajo, vsak po svoji moči. Kdor hoče vsaj malo v ta namen podeliti, vpošlje naj denar upravnistvu „Stajerca“.

Na pomoč za bližnega!

Novice.

Škofje proti politikučiji duhovščini. „Mar-burger Zeitung“ piše: „Proti politični agitaciji duhovščine so se izjavili razni škofi. Med dru-gimi je pisal nadškof dalmatinski sledeče besede: „Da imajo duhovniki svoje pametno politično prepričanje, da izvršijo svojo volilno pravico, tega jim nikdo ne brani. Ali da se postavijo na čelo agitacije in se živahno udeležujejo strankarskega boja to je zanje na vsak način nečastno in mi jim to prepovedujemo po vseh cerkvenih in svetih postavah, ker to ni njih poklic. Poklic duhovnika je poklic miru in ljubezni. Duhovniki morajo v svoji nebeski ljubezni, katere jih naj navdušuje, vse narode in stranke z isto ljubeznijo obsegati. Oni morajo s tistimi, ki ne soglašajo z njimi, po-trpežljivo imeti in ljudstvu medsebojno ljubezen pridigovati.“

Škof Bonamelli v Kremani piše:

„Za-me, to povem odkrito, je boleest, ako vidim duhovnika, ki se vrže v volilne boje, s katerimi je toliko jeze, osebnih interesov, sovraštva, obrekovan-ja strank združenih. Duhovniška suknja se v takem boju zmučka in celo strga. Za-me je duhovnik v Kristovem duhu, katerega naj za-stopa, mož mira, oče vseh. Zato naj ne bode nikdar voditelj strank in naj ne podpira ne tega ne onega kandidata. Dusi blagor vernikov tega ne dopušča in pokliče pastirja in očeta se ne da s tem združiti.“

Ko je bil izvoljen škof Ketteler v Maincu, pisal je sledeče:

„Odkar sem vstopil v duhovniško službo, ločil sem se od vseh političnih strank, da živim izključno svojemu poklicu. Sveti nazor mi je, da celo svoje življenje ne pripadam nobeni po-litični stranki, ker se čutim vsem ljudem, vsaki politični stranki kot dolžnik, katerim moram kot služabnik Gospodov in oznanjevalec božanskih nauk v dušni blagor svoje moči darovati.“

Kardinal Newmann zopet je dejal:

„Kdor se dotakne politike, ta se dotakne smole. Nikdar ne v politiki, temveč v krščanski vzgoji svoje občine naj išče duhovnik svojo čast; slabo je duhovnik podučen in slabo se godi njegovi občini, ako išče modrost namesto v evangeliju v političnih spisih in govorih.“

Tako govorijo, pišejo in delujejo učeni in pobožni cerkveni knezi, katerim naši hujskači niti vode prineesti ne smejo. Začuden so rekli pagani o prvih kristijanah: Glejte, kako se lju-

*) Tudi to lahko potrdimo! Uredništvo.